

Сучасне управління якістю, змінило свій наголос на попередження браку ще на стадіях розробки та виробництва. Затрати вкладені на підвищення якості та збереження кількості, приводять до підвищення продуктивності праці. Однак для ефективного формування заходів покращення управління якістю, потрібно володіти стійкою базою для планування. Такою основою на підприємствах технічного сервісу є: результати оцінки якості продукції, у процесі яких проводиться встановлення фактичного рівня якості, ступеня відповідності якісних характеристик продукції вимогам споживачів; досягнення науково-технічного прогресу; результати аналізу рівня якості послуг.

Необхідно відзначити, що на підприємстві одним із головних етапів під час розробки напрямків удосконалення процесу управління якістю є етап планування, який проводять в наступній послідовності: розробка та впровадження інноваційних технологічних процесів; попереджуюча стандартизація комплектуючих виробів, матеріалів і сировини, якість яких має вплив на техніко-економічні характеристики кінцевого продукту; нарощування питомої ваги надання високоякісних послуг у загальній кількості послуг, включаючи послуги які користуються підвищеним попитом; впровадження найбільш ефективних технологічних процесів, використання яких дозволяє скоротити виробничі та інші витрати; своєчасне зняття та заміна послуг, які не користуються споживчим попитом; нарощування показників технічного рівня й якості послуг, що надаються.

Підвищення якості послуг має базуватися на розробці взаємопов'язаного комплексу організаційних, технічних, соціальних, економічних і мотиваційних міроприємств, які будуть забезпечувати необхідну величину якості на кожній із стадій надання послуг.

Отже, як бачимо, стратегічним вектором успішної діяльності підприємств технічного сервісу в сучасних нелегких умовах є формування ефективних методів вдосконалення управління якістю послуг, що надаються, та процесу їх надання, що дозволить, в свою чергу, підвищити споживчий рівень характеристик продукту.

Оксана Шуль

Тернопільський національний економічний університет

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Економічний розвиток підприємств лісового господарства проходить за рахунок стимулювання держави разом із економічним, соціальним і екологічним інтересом суспільства враховуючи ефективне використання їх потенціалу. Протягом останнього часу особливу увагу приділяють збереженню лісових насаджень і їхньому біорізноманіттю за умови забезпеченості економіки України продукцією лісового господарства. Зростання ефективності діяльності підприємств лісового господарства, як еколого-економічної системи, є одним із найбільш важливих задач розвитку лісогосподарського сектору нашої держави, оскільки це сприяє підвищенню їх продуктивності, здатності досягати поставленої мети з мінімальними затратами.

У лісовій галузі є низка невирішених питань, які відносяться до ефективної господарської діяльності підприємств лісового господарства. До них належать: малоефективне використання лісів України, проблеми багатовідомчості структури управління лісовими ресурсами, підвищення частки лісів, які включені до природно-заповідних фондів .

Проблема ефективності господарської діяльності підприємств лісового господарства завжди була серед актуальних проблем економіки України. Значний внесок у її дослідження внесли такі вітчизняні науковці, як В.І. Борецько, М.Т. Бець, С.А. Генсірук, І.Ф. Калущкий, М.А. Голубець, М.В. Колісниченко, Я.В. Коваль, О.І. Олійничук та ін.

Учені та дослідники по-різному розуміють поняття «ефективності діяльності підприємства». Українські вчені говорять про ефективність як про відношення вигод до затрат, іншими словами це відносний кінцевий показник господарської діяльності підприємства. Зарубіжні вчені під даним поняттям розуміють більш глибокий зміст.

П. Самуельс, пише «Економічна ефективність» – це одержання максимальної кількості вигод від наявних ресурсів. З цією метою необхідно постійно співставляти вигоди до витрат [1].

Основою ведення ефективної господарської діяльності є використання у виробничих процесах інноваційних рішень та технологій. Впровадження у виробничі процеси інновацій дозволяє ефективніше використовувати лісові ресурси та швидше реагувати на ринкові запити, за рахунок чого підтримувати фінансову стійкість, рентабельність і конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств. До інновацій, що використовуються не в повній мірі чи можуть бути застосовані на лісogосподарських підприємствах, відносяться [2]: застосування в заготівельних і транспортних процесах новітніх машин – маніпуляторів, харвестерів, підвісних транспортерів і самозавантажувальної техніки; застосування нових видів хімічних та біологічних речовин для боротьби із лісовими шкідниками; моніторинг лісових насаджень дистанційними методами; застосування приладів електронного обліку лісових ресурсів; застосування обладнання для виготовлення паливних брикетів (пиллетів); впровадження новітніх технологій вирощування посадочного матеріалу декоративних і рідкісних порід тощо.

Напрямки та методи підвищення ефективності діяльності підприємств лісового господарства включають в себе проведення реформування лісової галузі з використанням позитивних сторін вітчизняного й міжнародного досвідів, поєднання міроприємств державної підтримки й застосуванні ринкових механізмів, збереження лісових ресурсів. Разом з тим держава має поєднати приватні та суспільні інтереси.

Угіддя які належать до природно-заповідних фондів обмежують заготівлю та переробку як деревних, так і не деревних лісових ресурсів, оскільки заставляють утримувати стиглі й перестиглі лісові насадження, підтримувати рекреаційні лісові угіддя у відповідному стані, формувати необхідні умови для відпочинку, що, в свою чергу, вимагає відповідних затрат.

Не дивлячись на те, що у лісogосподарських підприємств існує велика кількість проблем, галузь розвивається та вдосконалюється.

Література

1. Самуельсон П. А. Экономика / П. А. Самуельсон, В. Д. Нордхаус; пер. с англ. – М.: 1997. – С. 55.

2. Розум Р.І. Підвищення ефективності управління асортиментною політикою підприємств деревообробного комплексу / Р.І. Розум, Р.В. Хамедюк // Матеріали наукового семінару «Екологізація економіки та регулювання використання природних ресурсів». – 20 травня 2014. – Тернопіль: ТНЕУ. – С. 8 – 10.

